

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 lutego 2020 r.

Formularz UK 1

Sygnatura akt

II K 1394/18

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.

Oskarżony

Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.1.

D. D.

Oskarżony D. D. był ojcem J. D., urodzonej w dniu (...) i M. D., urodzonej w dniu (...) Córki oskarżonego mieszkali z jego byłą żoną A. D.. Ugoda zawartą przed Sądem Rejonowym dla Warszawy - Żoliborza z dnia 8 września 2010 r. o sygn. akt VI RC 367/10 oskarżony zgodził się łożyć alimenty na rzecz córek w kwotach po 300 złotych miesięcznie, łącznie 600 złotych miesięcznie. Oskarżony od dnia 1 września 2010 r. nie łożył tych alimentów, egzekucja była bezskuteczna. Oskarżony w tym czasie był zdrowy i zdolny do pracy, pracował dorywczo, zarabiał nieustaloną kwotę miesięcznie, nie miał innych osób na utrzymaniu. W okresach od dnia 24 lipca 2012 r. do

		<p>dnia 25 maja 2013 r., od dnia 28 sierpnia 2015 r. do dnia 19 października 2015 r., od dnia 2 grudnia 2015 r. do dnia 26 lutego 2016 r., od dnia 25 sierpnia 2016 r. do dnia 23 października 2016 r. i od dnia 15 lutego 2018 r. do dnia 17 sierpnia 2019 r. odbywał kary izolacyjne i nie miał możliwości łożenia alimentów na rzecz córek. Oskarżony nie wpłacił na rzecz córek żadnych należności.</p> <p>Córki oskarżonego pozostawały na wyłącznym utrzymaniu ich matki, która pracowała i zarabiała około 400 złotych miesięcznie, otrzymywała świadczenia socjalne i korzystała z pomocy rodziców. Uchylenie się oskarżonego naraziło uprawnione na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Oskarżony był ojcem J. D. i M. D. i miał na ich rzecz łożyć alimenty w kwotach po 300 złotych miesięcznie.</p> <p>Oskarżony uporczywie uchylał się od łożenia tych alimentów w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 23 lipca 2012 r., od dnia 27 lutego 2016 r. do dnia 24 sierpnia 2016 r.,</p>	<p>Wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego, Zeznania A. D., Opis ugody. Wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego, Zeznania A. D..</p>	<p>k.53-54 k. 17,35v,150v-151, k.4 k.53-54 k. 17,35v,150v-151.</p>	

od dnia 24 października 2016 r. do dnia 14 lutego 2018 r.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.	D. D.	Czyn z aktu oskarżenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Niemożliwość wywiązania się z obowiązku alimentacyjnego.	Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego.	k.53-54	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.	Wyjaśnienia oskarżonego w wiarygodnej części Zeznania A. D. Zeznania B. M. Zeznania S. K.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w której podał, że w ww. okresach odbywał kary izolacyjne, a ponadto nie miał stałej pracy. Ta część wyjaśnień oskarżonego znajduje bowiem potwierdzenie w zeznaniach A. D. (k.17,35v,150v-151) i danych o odbytych karach	

		<p>(k.6) oraz zaświadczeniu OSP (k.12).</p> <p>Zeznania pokrzywdzonej zasługują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, ugodzie (k.4) i zaświadczeniu Komornika (k.5).</p> <p>Zeznania tego świadka są wiarygodne, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach A. D., ugodzie (k.4) i zaświadczeniu Komornika (k.5).</p> <p>Zeznania tego świadka są wiarygodne, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach A. D., B. M., ugodzie (k.4) i zaświadczeniu Komornika (k.5).</p>	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2</p>	<p>Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom</p>	

		oskarżonego w części, w której podał, że podejmował wszelkie możliwe starania by spłacać alimenty, gdyż są w tej części nielogiczne, nierzeczowe oraz pozostają w sprzeczności z zeznaniami A. D. i zaświadczeniu Komornika (k.5). Oskarżony wiedział ile wynosiły alimenty, gdyż osobiście zawarł ugodę (k.4), wiedział zatem ile pieniędzy musiał zarobić by przy uwzględnieniu wydatków i kosztów własnego utrzymania przesłać kwotę 600 złotych na rzecz córek miesięcznie. Oskarżony w tym czasie był zdrowy, zdolny do pracy i nie miał innych osób na utrzymaniu. Miał zatem obiektywną możliwość wywiązania się z nałożonego obowiązku w całości.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I. art. 209 § 1 i 1 a k.k.	D. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Należy zwrócić uwagę, że w dniu 31 maja 2017 r. uległa istotnej zmianie treść przepisu art. 209 k.k. Ustawa z dnia 23 marca 2017 r. (Dz. U. poz. 773) wprowadziła bowiem odpowiedzialność w art. 209 § 1 k.k. za uchylanie się od łożenia alimentów na rzecz osoby uprawnionej, o ile wynika to z orzeczenia sądowego, a suma zaległości alimentacyjnych przekroczyła 3-krotność miesięcznych świadczeń. Natomiast surowszą odpowiedzialność wprowadził przepis art. 209 § 1a k.k., zgodnie z którym podlega odpowiedzialności ten kto uchylał się od łożenia alimentów i ponadto naraził osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Poprzednio obowiązująca treść art. 209 § 1 k.k. przewidywała karę grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2, jeśli sprawca uporczywie uchylał się od wykonywania obowiązku utrzymania osoby uprawnionej, przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Ze względu na uregulowanie art. 4 § 1 k.k. konieczne jest ustalenie stanu prawnego korzystniejszego dla oskarżonego. Odnosnie art. 209 § 1 k.k. przed

zmianą ustawy i art. 209 § 1a k.k. po zmianie ustawy zagrożenie karą i podstawowe znamiona czynu zabronionego nie różnią się między sobą. Przepisy te różnią się znamionami odnośnie „uporczywości”, która występowała w poprzedniej ustawie, a nie obowiązuje od 31 maja 2017 r. oraz tym, że obowiązek alimentacyjny powinien wynikać z ustawy, czego nie przewidywała poprzednia ustawa. Oskarżony jest osobą zdolną do podjęcia pracy zarobkowej i wywiązania się z obowiązku alimentacyjnego wobec córek, o czym świadczy, że przez cały przypisany mu okres uchylania się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego pracował dorywczo i był zdolny do pracy.

Dla przyjęcia, że zachowanie sprawy realizuje znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 209 § 1a k.k. konieczne jest, aby sprawca naraził osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. W niniejszej sprawie tak niewątpliwie było, gdyż córki oskarżonego znajdował się na wyłącznym utrzymaniu ich matki. Matka pokrzywdzonych zarabiała do 400 złotych miesięcznie (k.17), korzystała ze

świadczeń społecznych i pomocy rodziców. W tym czasie oskarżony nie dokonywał ani jednej wpłaty na rzecz córek. Przemawia to za uznaniem, że zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. należy zastosować wobec oskarżonego ustawę obowiązującą po 31 maja 2017 r.

Niewątpliwie oskarżony w całym okresie wskazanym w punkcie I wyroku nie łożył alimentów w kwotach wynikających z ugody, podnieść należy, że córki oskarżonego miały potrzeby życiowe, których oskarżony w żaden sposób nie zaspakajał. W tym czasie oskarżony był zdolny do pracy, nie chorował na poważne choroby i pracował dorywczo. Okres uchylania się od łożenia alimentów trwał łącznie około pięciu lat i 6 miesięcy.

Podkreślić należy, że była żona oskarżonego podejmowała zatrudnienie, co wiązało się ze znacznym wysiłkiem i poświęceniem. W tym czasie oskarżony musiał mieć dochody, skoro był w stanie przeżyć i zaspakajać swoje potrzeby.

Oskarżony nie miał stałej pracy, Komornik nie mógł potrącać odpowiedniej części dochodów na poczet świadczeń alimentacyjnych. Należy

zwrócić uwagę, że należne kwoty w wysokości po 300 złotych miesięcznie na każdą z córek zostały ustalone ugodą zawartą przed właściwym Sądem, a oskarżony sam zgodził się łożyć alimenty w tej kwocie. Gdyby córki oskarżonego musiały liczyć tylko na jego pomoc, nie zaspokoiłaby nawet podstawowych potrzeb. Przemawia to więc za uznaniem, iż uprawnione do alimentacji znajdowały się w sytuacji narażenia na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. W wyżej wymienionym okresie uchylania się od łożenia alimentów oskarżony mógł świadczyć pracę, miał możliwości zarobkowania.

Należy zwrócić uwagę, że istota przestępstwa niealimentacji polega na tym, że niemożność zaspokojenia potrzeb życiowych następuje na skutek uchylania się od obowiązku opieki przez jedną z osób zobowiązanych, nawet jeśli uprawiony ma zaspokojone wszystkie podstawowe potrzeby na skutek zwiększonego wysiłku innej osoby. W tej sytuacji nie można uznać, że utrzymywanie córek oskarżonego przez ich matkę zwalniało oskarżonego z obowiązku alimentacyjnego.

Niewątpliwie natomiast zdolności zarobkowe

<p>oskarżonego były zmniejszone, przez to, że nie miał stałej pracy, ale jego sprawność fizyczna nie była ograniczona i nie miał innych osób na utrzymaniu.</p> <p>Czyn oskarżonego powinien być uznany za występki stypizowany w art. 209 § 1a k.k., gdyż oskarżony uchylał się od łożenia alimentów, określonych orzeczeniem Sądu, zaległość alimentacyjna przekroczyła 3-krotność miesięcznych świadczeń, wskutek czego córki oskarżonego były narażone na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>D. D.</p>	<p>I.</p>	<p>6 miesięcy pozbawienia wolności</p>	<p>Oskarżony ma 30 lat, jest rozwodnikiem, zdobył wykształcenie podstawowe, ma na utrzymaniu dwie córki obecnie w wieku 10 i 11 lat, był siedem razy karany (k.128).</p> <p>Jednym z podstawowych celów kary jest przekonanie oskarżonego</p>

i ogółu społeczeństwa, że popełnienie przestępstwa nie jest opłacalne i wiąże się z tym różnego rodzaju represje i ewentualnie konieczność naprawienia wyrządzonej szkody. Celem kary jest także kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych i słuszych interesów innych osób oraz wskazywanie, że reguły współżycia społecznego wykluczają dopuszczalność uchylania się od utrzymania osób najbliższych.

Niewątpliwie okolicznościami obciążającymi są długi okres uchylania się od łożenia alimentów, brak jakichkolwiek wpłat ze strony oskarżonego na rzecz córek, działanie umyślne i narażenie córek na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych oraz karalność oskarżonego (k.128). W realiach niniejszej sprawy jedyną okolicznością łagodzącą jest to, że oskarżony nie miał stałej pracy (k.13) i sam korzystał z pomocy socjalnej (k.12). Należy jednak zwrócić uwagę, że oskarżony trzykrotnie utracił status osoby bezrobotnej z powodu niezgłoszenia się w wyznaczonym terminie bez usprawiedliwienia i nie skorzystał z możliwości podjęcia pracy, do której

			<p>został skierowany przez Urząd Pracy (k.13).</p> <p>Karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz zdolną spełnić swe cele prewencji indywidualnej i ogólnej za przestępstwo uchylania się przez oskarżonego od łożenia alimentów na rzecz córek powinna być kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Biorąc pod uwagę treść art. 69 § 1 k.k. wykonanie tej kary nie może być warunkowo zawieszona.</p>
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Obrońca z urzędu wykonała swe obowiązki, lecz nie uzyskała należnej jej zapłaty, stąd Sąd zasądził na jej rzecz odpowiednie wynagrodzenie.</p>			
1.Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	Oskarżony nie ma stałej pracy, a po uprawomocnieniu się wyroku może odbywać karę izolacyjną, ponadto powinien spłacać alimenty, a obowiązek alimentacyjny trwać będzie jeszcze co najmniej 8 lata, jeśli nie ulegną zmianie okoliczności faktyczne ani prawne sprawy.	
1.Podpis		